

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
از تجارت بردها تا فرار مغزها

(ترجمه)

خبر:

طبق گزارش‌های توسعه انسانی سازمان ملل، 64 درصد از جمعیت/نفوس پاکستان (حدود 148.1 میلیون از 241.4 میلیون نفر) کمتر از 30 سال سن داشته و 29 درصد از پاکستانی‌ها بین 15 تا 29 سال سن دارند. به گفته مجمع اقتصاد جهانی World Economics، سن میانه در پاکستان 20.2 سال در مقابل به سن میانه جهانی می‌باشد که 30.3 سال است. در مجموع، پاکستان تعداد زیادی از نسل جوان در این کشور دارد؛ تجملی که امروزه بسیاری از کشورها حتی ثروتمندترین و پیشرفته‌ترین آن‌ها از آن برخوردار نیستند. با این حال، واقعیت تأسفبار این است که این نسل از جوانان بسیار پُرانرژی به دلایل مختلف و عمدتاً معتبر، تمایلی برای خدمت به ملت ندارند. (منبع: روزنامه‌ی پاکستان امروز)

تبصره:

مقاله فوق در مورد فرار مغزها در پاکستان و تأثیر آن بر اقتصاد پاکستان صحبت می‌کند. فقیر بودن می‌تواند یک وضعیت موقتی باشد و عوامل متعدد داشته باشد و اگر با آن عوامل به درستی برخورد شود، می‌توان این شرایط را شکست داد. تاریخ نمونه‌های بسیاری دارد که گرسنگی و نخبه‌گرایی امپراتوری‌ها را نابود کرده است. همچنان تاریخ به ما نشان می‌دهد که چگونه حکومت حضرت یوسف علیه السلام مردم مصر را از قربانی شدن قحطی هفت ساله نجات داد؛ حال آن‌که حضرت محمد صلی الله علیه وسلم قبل از غزوه خندق دو سنگ روی شکم‌اش بست.

دلیل این فقر ساکن یا رو به وخامت همه دولت-ملت‌های تقریباً 100 ساله اینست که آن‌ها به همین شکل برنامه‌ریزی و طراحی شده‌اند. این‌ها چیزی جز مزرعه‌های برده برای استعمارگری نیست که تصمیم می‌گیرد در عقب پرده بنشیند و کارش را انجام دهد. در اینجا مردم بمانند گاوهای نری که روغن استخراج می‌کنند، گردش می‌نمایند و تنها چیزی که در ذهن دارند، اینست که بتوانند برای خانواده‌شان غذا تهیه کنند. همین مردمی که خیلی سخت کار می‌کنند، می‌دانند که تنها راه نجات فرزندان‌شان از این کار بی‌ثمر اینست که آن‌ها را روانه‌ی خارج کنند تا آن‌ها را به اندازه کافی توانمند بسازند و بتوانند در سرزمین ارباب/کارفرما حضور داشته باشند. این خود نشانه‌ای از انحراف است که نشان می‌دهد تمرکز/هدف امت اسلامی از کسب رضایت الله سبحانه و تعالی به سوی نیل به بقا و سپس آسایش زندگی معطوف شده است.

ابن عباس روایت می‌کند: از پیامبر صلی الله علیه وسلم شنیدم که می‌فرمود:

«لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَإِدْيَانٍ مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى ثَالِثًا وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ وَيَثُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ» (صحیح البخاری)

ترجمه: اگر پسر آدم به اندازه‌ی دو دره مال داشت، آرزوی سومی را می‌کرد؛ زیرا شکم پسر آدم را جز خاک پر نمی‌کند و الله توبه‌کننده را می‌بخشد.

الله سبحانه و تعالی سرزمین‌های اسلامی را ثروت‌های عظیم و به جوانان مسلمان قابلیت‌های چشم‌گیری عطا فرموده است؛ اما چنان‌که حضرت آدم علیه السلام پس از انذار الله متعالی قربانی فریب ابلیس شد و سپس راه‌های شکستن این دام را به او آموخت تا خشنودی او تعالی را بدست آورد و جایگاه/مقام خود را در بهشت باز یابد. برای حفظ ثروت‌های این امت نیز، اعم مادی و فکری ما باید بدانیم که هدف زندگی یک مسلمان در این دنیا کسب رضای الله سبحانه و تعالی، حمل دین الله سبحانه و تعالی و بالا بردن مقام/منزلت امت بعنوان کل است، نه این‌که مقام فردی خود را بالا ببرد. در نتیجه آن افزایش در مقام امت، هر عضو از اعضای این امت قیام خواهند کرد تا جایی‌که ذهنیت‌ها و بدن‌های جوانان این امت برای حمل و بالا بردن اسلام مبارزه کنند. اگرچه این آسودگی تنها تحت چتر خلافت حاصل می‌شود؛ اما جوانان ما برای رسیدن به آن نقطه باید از صحابه مانند حضرت مصعب بن عمیر رضی الله عنه بیاموزند که همه تجملات/زرق و برق این دنیا را جهت پیروی از اسلام رها کرد و به هر شکل ممکن همه چیز را فدای آن کرد و نه تنها که به مقام خود در میان اهل جنت رسید؛ بلکه الگویی برای نسل‌های آینده قرار گرفت. در این ضمن، ما حاملین دعوت باید مدام دعوت را حمل کنیم، آن را به جوانان این امت برسانیم و به آنان کمک کنیم تا تبدیل به مصعب زمان خود شوند. تنها در آن صورت است که ما به هدف خود که تأسیس خلافت است، می‌رسیم و نه تنها سپر محافظوی برای مسلمانان موجود خواهیم شد؛ بلکه ان‌شاء الله زمینه‌ی هدایت و حمایت را برای مسلمانان آینده نیز فراهم خواهیم کرد.

نویسنده: اخلاق جهان
برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر
8 رمضان 1444 هـ.ق.
30 مارچ 2023 م.